

8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2023
ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
Η ΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΛΑΖΑΡΟΥ ΤΟΥ ΤΕΤΡΑΗΜΕΡΟΥ

Ἀγάβου, Ῥούφου, Φλέγοντος, Ἑρμοῦ κ.λπ. ἀποστόλων.
Κελεστίνου Ῥώμης (†432), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κῶ
(†1669).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ε υ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ε υ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ παρὸν Τροπάριον

Τ ην κοι νην α να στασιν προ τῶ σῶ πα θῶς πι στῶ

με νος εκ νε κρῶν η γειρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε

ο Θε ος ο θεν και η μεις ὡς οι Παι αι δες τα της

νι κης συμ βο ο λα φεροντες σοι τω νι κη τη τϑ θα
 να τϑ βο ω ω μεν ω σαν να εν τοις υ ψι
 στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο με νος εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ι ου

τὸ τέλος : εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ϑ ϑ ϑ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Εἶτα στιχολογοῦμεν τὸ Κάθισμα
τό, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.]

Μετὰ δὲ ταύτην τὴν Στιχολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος Πα ρ

Κ α τοι κτειρας της Μαρθας και Μα ρι ας τα δα κρου
 α εκ κυ λι σαι τον λι ι θον εκ τϑ τα φϑ προ
 σε τα ξας Χρι στε ε ο Θε ος α νε στη σας φω νη σασ τον
 νε κρον την τϑ κο σμϑ Ζω ο δο ο τα δι αυ
 τϑ πι στϑ με νος α να στα σιν δο ο ξα τη δυ
 να στει α σϑ σω τηρ δο ο ξα τη ε ε ξϑ σι α σϑ
 δο ξα τω δι α λο γϑ πα αν τα συ στη σα με ε νω

Δόξα. Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια]

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ά̣ Ϟε ϟ

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ̣^u₉

Των Αγγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τ̣^u₉ θα να α
τ̣^u₉ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δ̣^u₉

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^u₉

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ̣^u₉

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη^v₂₂
τρι αι κιο να τε^u₉ ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις^u₉ ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε^u₉ ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τ̣^u₉ μνη μα α τος^u₉

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
και ωματα σ^{u q}

Λι ανθρωϊ μυροφοροι εδραμον προς το μνη
μα σθη νο λο γσαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Αγγελος και ει ειπε θρη ν ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε ^{u q} την ανα στα σιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε ^{u q}

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
και ωματα σ^{u q}

Μυροφοροι γυναιαι κες με τα μυρων
ελθσαι προς το μνημα σ^{u q} Σωτηρ εν η χ^δδν

το Αγγε ελθ προς αυ τας φθε γγο με εν τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τ^ς μνη η μα α τος ^{u q}

Δοξα Πατρι και Υι ω ^{v' 22} και Αγι ω Πνευμα τι ^{u q}

Προ σκυ ν^ς δ μεν Πα τε ε ρα και τον τ^ς δ τ^ς

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τες αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q (δισ)}

Τò τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος^{u q}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

Καὶ μετὰ ταῦτα, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̣᾿ ρ̣ — Κε ρ

Η πη γη της σο φιας και της προ γνω σε ως τς
πε ρι Μαρθαν η ρω τας εν Βη θα νι α πα ρων
που τε θη κα τε βο ων τον φι λον Λα ζα ρον ον δα
κρου σας συμ πα θως τε τρα η με ρον νε κρον α νε ε στη
σας τη φω νη η η η σου Φι λαν θρω πε και Οι
κτι ιρ μον ως ζω ο δο ο της και Κυ υ ρι ι
ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

[Εἶτα γίνεται ἀνάγνωσις τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, περὶ τῆς Ἑορτῆς Λόγων ξγ' καὶ ξδ'.]

* * *

Εὐαγγέλιον δὲ οὐ λέγομεν, εἰ μὴ μόνον·

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιριμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ ἐπόμενοι δύο κανόνες μέχρι τῆς ς' ᾠδῆς,
ἐκείθεν δὲ τὰ τετραῶδια [εἰς στίχους ιβ'].

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ
θαλάσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται. (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λάζαρον τεθνεῶτα, νεύματι τῷ θείῳ ἐξανέστησας, πλαστοουργὸς
ὡς ὑπάρχων, καὶ ζωῆς ταμιοῦχος Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λόγῳ τὸν τεταρταῖον, Λάζαρον ἀνέστησας Ἀθάνατε,
σκοτεινόμορφον Ἄδου, διαλύσας ἰσχύϊ βασιλείου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πᾶσι τῆς ὑπερθέου, γνώρισμα Θεότητος, ὑπέδειξας, ἐκ τῶν
νεκρῶν ἐγείρας, τετραήμερον Λάζαρον Δέσποτα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σήμερον Βηθανία, προανακηρύττει τὴν Ἀνάστασιν, Χριστοῦ τοῦ
ζωοδότου, τῇ ἐγέρσει Λαζάρου χορεύουσα.

Ἄτερος Κανὼν. Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πρὶν ἐκ μὴ ὄντων παραγαγὼν, τὴν σύμπασαν Κτίσιν, καὶ
γινώσκων τῶν καρδιῶν, ταμεῖα προλέγεις ὡς Δεσπότης, τοῖς
Μαθηταῖς τοῦ Λαζάρου τὴν κοίμησιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν ἄνθρωπον φύσει οὐσιωθεῖς, Χριστὲ ἐκ Παρθένου, τοῦ
Λαζάρου σὺ τὴν ταφὴν, μαθεῖν ἐπηρώτας ὡς ἄνθρωπος, οὐκ
ἀγνοῶν ὡς Θεὸς ὅπου ἔκειτο.

Δόξα.

Πιστούμενος Λόγε τὴν σεαυτοῦ, Ἀνάστασιν ὄντως, ὡς ἐξ ὕπνου
τὸν προσφιλεῖ, ἀνέστησας ἤδη ὀδωδότα, τὸν τεταρταῖον νεκρὸν ἐκ
τοῦ μνήματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ,
εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος,
ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς,
τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δύο προβαλλόμενος, τὰς ἐνεργείας σου ἔδειξας, τῶν οὐσιῶν,

Σῶτερ τὴν διπλόην· Θεὸς γὰρ εἶ καὶ ἄνθρωπος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄβυσσος ὣν γνώσεως, σὺ ἐρωτᾷς ποῦ τέθειται, ὁ τεθνεὼς, μέλλων ἀναστήσειν, Ζωοδότα τὸν κείμενον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τόπους ἀμειβόμενος, ὡς γεγονῶς βροτὸς πέφηνας, περιγραπτός, ὁ πληρῶν τὰ πάντα, ὡς Θεὸς ἀπερίγραπτος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λάζαρον ἐξήγειρας, τῷ θεϊκῷ Χριστὲ ῥήματι· καμὲ πολλοῖς, πταιίσμασι θανέντα, ἐξανάστησον δέομαι.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπιστὰς σὺ τῷ τάφῳ, θαυματουργὲ Κύριε, ἐν τῇ Βηθανίᾳ, Λαζάρου, τοῦτον ἐδάκρυσας, νόμῳ τῆς φύσεως, πιστοποιῶν σου τὴν σάρκα, Ἰησοῦ ὁ Θεός μου, ἦν περ προσείληφας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς Μαρίας τὸ πένθος, σὺ παρευθὺς ἔπαυσας, Σῶτερ, καὶ τῆς Μάρθας, δεικνύων τὸ αὐτεξούσιον· σὺ γὰρ ἀνάστασις, καὶ σὺ ζωὴ ὥσπερ ἔφης, ἀληθείᾳ πέλεις γάρ, καὶ πάντων Κύριος.

Δόξα.

Εἰλημμένον κειρίαις, τὸν προσφιλῆ Κύριε, Ἄδου ἐκ νεκάδων, καὶ ζόφου τοῦτον ἀφήρπασας, σὺ ἐν τῷ λόγῳ σου, τῷ πανσθενεῖ τοῦ θανάτου, διαρρήξας κλειθρὰ τε, καὶ τὰ βασιλεια.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐνοικήσας Παρθένῳ, σωματικῶς Κύριε, ὠφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνη Φιλάνθρωπε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἵτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Συμπαρέστησαν Χριστῷ, αἱ τοῦ Λαζάρου ἀδελφαί, καὶ δακρῦσαι πικρῶς, καὶ ὀλολύζουσαι αὐτῷ, ἔφησαν· Κύριε, τέθνηκε Λάζαρος· αὐτὸς δὲ ὡς Θεός, οὐκ ἄγνωῶν τὴν ταφήν, ἠρώτα πρὸς αὐτάς· Ποῦ τεθήκατε; καὶ προσελθὼν τῷ τάφῳ προσεφώνει, τὸν τετραήμερον Λάζαρον· ὁ δὲ ἀνέστη, καὶ προσεκύνει, τὸν αὐτὸν ἀναστήσαντα.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προγινώσκων τὰ πάντα ὡς ποιητής, ἐν Βηθανίᾳ προεῖπας τοῖς Μαθηταῖς· Ὁ φίλος ἡμῶν Λάζαρος, κεκοίμηται σήμερον· καὶ εἰδὼς ἠρώτας, φησί· Ποῦ τεθήκατε; καὶ τῷ Πατρὶ προσηύξω,

δακρύσας ὡς ἄνθρωπος· ὄθεν καὶ φωνήσας, ὃν ἐφίλεις ἐξ Ἰδου,
ἀνέστησας Κύριε, τετραήμερον Λάζαρον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι·
Πρόσδεξαι Χριστέ ὁ Θεός, τῶν τολμώντων προσφέρειν τὴν
αἴνεσιν, καὶ καταξίωσον πάντας τῆς δόξης σου.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρά, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ, τοῦ κόσμου ἡ
ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῆ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι· καὶ
γέγονε τύπος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θεῖαν ἄφεσιν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ Κτίστης τῶν ὅλων, προηγόρευσας λέγων·
Ἄδελφοὶ καὶ γνωστοί, ἡμῶν ὁ φίλος κεκοίμηται· τούτοις
προλέγων καὶ ἐκδιδάσκων, ὅτι πάντα γινώσκεις ὡς Κτίστης
πάντων· ἄγωμεν οὖν πορευθῶμεν, καὶ ἴδωμεν ξένην ταφήν, καὶ
θρῆνον τὸν τῆς Μαρίας, καὶ τὸν τάφον Λαζάρου ὁψώμεθα· ἐκεῖ
γὰρ μέλλω θαυματοουργεῖν, ἐκτελῶν τοῦ Σταυροῦ τὰ προοίμια,
καὶ πᾶσι παρέχων θεῖαν ἄφεσιν.

Συναξάριον. Πρῶτον τοῦ Μηναίου.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν
ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος,
Ἄσυγκρίτου καὶ Ἑρμοῦ. (α' αἰ.)

Στίχ. Εἰς τὸν Ἡρωδίωνα.

Εὐαγγελίου τὸν καλὸν δραμῶν δρόμον,

Ἡρωδίων κάλλιστον ἤρατο στέφος*.

Εἰς τὸν Ἀγάβον.

Ψυχὴν Ἀγάβου τοῦ προφηταποστόλου

Ὁ φυχοσώστης προσκαλεῖται Δεσπότης.

Εἰς τὸν Φλέγοντα.

Σβέσας πλάνης φλέγουσαν ὁ Φλέγων φλόγα,

Οὓς Δαυῖδ εἶπε, πῦρ φλέγον, βλέπει Νόας.

Εἰς τὸν Ρούφον.

Παῦλος καλεῖ σε, Ρούφε, Ἀπόστολος μέγας,

Ἐκλεκτὸν ὄντως· ὦ ἐπαίνου ἀξίου!

Εἰς τὸν Ἀσύγκριτον.

Ἀσύγκριτον δὲ πᾶς ἐπαινέσει μάλα·

Τοῦτον γὰρ ἠσπάσατο Παύλου τὸ στόμα.

Εἰς τὸν Ἑρμῆν.

Ἑρμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,

Ἑρμῶν ἔμπνουν ἐκ λόγων ἀναγλύφω.

Ὅγδοάτη μετέβησαν Ἀπόστολοι, ἀγγελέες τε.

Ὁ δὲ Ἄγαβος, ὁ τὴν ζώνην τοῦ Ἁγίου Παύλου λαβὼν καὶ τὰς αὐτοῦ χεῖρας

καὶ πόδας δῆσας, τότε μὲν προεφήτευσεν, εἰπὼν· Τάδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω δῆσουσιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ μαστιγώσουσιν· ὃ καὶ γέγονε· οὐ μόνον γὰρ αὐτὸν ἐδέσμευσαν, ἀλλὰ καὶ ἀνελεῖν ἐπεχείρησαν. Ὑστερον δὲ ὁ Ἄγαβος οὗτος εἰς τὸ ἐπιλαχὸν αὐτῷ μέρος τῆς οἴκουμένης ἐκήρυξεν.

* Ὁ Συναξαριστὴς τοῦ Νικοδήμου ὑποσημειοῖ, ὅτι περιττῶς γράφεται ἐνταῦθα ἡ μνήμη τῶν Ἀποστόλων Ἡρωδίου καὶ Ἑρμοῦ, ὡς ἀλλαχοῦ ἐορταζομένων· διὸ οὐδὲ στίχους ἔχει εἰς αὐτούς, εἰμὴ εἰς τοὺς λοιποὺς μόνον τέσσαρας. Καὶ ὅτι μὲν ἐορτάζονται καὶ ἀλλαχοῦ, οὐδεὶς ἀντιλέγει· ἐπειδὴ ὁμοῦς ὁ Ὑμνωδὸς ἐξάκις ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς τὴν παροῦσαν Ἀκολουθίαν, καὶ προσέτι ἐπειδὴ τὸ ἐξῆς Συναξάριον τὸν Ἡρωδίωνα πρῶτον ἀναφέρει εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, διὰ τοῦτο συνετυπώθησαν ἐνταῦθα καὶ τὰ τούτων δίστιχα μετὰ τῶν λοιπῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παυσιλύπου, ἀθλήσαντος ἐπὶ Ἀδριανοῦ ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θράκης. (~†130)

Στίχ. Ὁ Παυσίλυπος γῆς λιπῶν παροικίαν,
εἰς παυσίλυπον ἔρχεται κατοικίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κελεστίνου πάπα Ρώμης. (†432)

Στίχ. Τὸ χάσμα καὶ σὲ παμμάκαρ Κελεστίνε,
Χοροῦ διστά μὴ μεμακαρισμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φιλαρέτου τοῦ κηπουροῦ, ἐν Σεμινάρα Καλαβρίας ἀσκήσαντος. (~†1070)

Στίχ. Ἄσκησιν μακρὰν Φιλάρετος ἀνύσας,
Λύχνος ἰλαρὸς δι' ἐγκρατείας φαίνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος, ἐπισκόπου Νόβγοροδ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1156)

Στίχ. Ὅρια Νήφων μὴ μεταίρων Πατέρων,
Οἰκεῖ μετ' αὐτῶν εἰς τὴν ἄσειστον Πόλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥούφου τοῦ ὑποτακτικοῦ, ἐκλείστου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιδ' αἰ.)

Στίχ. Τί θέλεις, Ῥοῦφε, ἀναχωρῶν αἰέτου;
Χριστὸν ζητῶ! Ἄνελθε! Τοῦτον θεώρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ Κουλικᾶ, ὀγγίνοις (ἤτοι τζεγγιλίοις) τελειωθέντος. (†1564)

Στίχ. Τὸν Κουλικᾶν δὲ πῶς σιωπῇ παρίδω,
Ὅς ὀγγίνοις τέθνηκεν ὑπὲρ Κυρίου;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ναυκλήρου, ἐν νήσῳ Κῶ μαρτυρήσαντος καὶ πυρὶ τελειωθέντος. (†1669)

Στίχ. Πλεύσας θάλασσαν ἐν πυρὶ τὴν τοῦ βίου,
Ναύκληρ' ἔφθασας εἰς γαληνοὺς λιμένας.

Εἶτα τὸ παρόν. Τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ πρὸ τῶν Βαΐων, ἐορτάζομεν τὴν Ἐγερσιν τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου, φίλου τοῦ Χριστοῦ, Λαζάρου τοῦ τετραήμερου.

Στίχ. Θρηνεῖς Ἰησοῦ· τοῦτο θνητῆς οὐσίας.

Ζωοῖς φίλον σου· τοῦτο θείας ἰσχύος.

Ταῖς τοῦ σοῦ φίλου Λαζάρου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ᾠδὴ α΄.

ᾠχος πλὴν Γα ρ

Υγραν δι ο δευσας ω σει ξη ραν και την αι γυπ
τι ι αν μο χθη ρι αν δι α φυ γων ο Ισ ρα η
λι της α νε βο ο α τω λυ τρω τη και Θε ω η
μων α σω μεν

ᾠδὴ γ΄.

Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φθρ γε Κυ ρι ε
και της Εκ κλη σι ας δο μη η τορ συ με στε ρε ω
σον εν τη α γα πη τη ση των ε φε των η α
κρο της των πι στων το στη ρι γμα μο νε φι λαν θρω πε

ᾠδὴ δ΄.

Συ μβ ι σχυς Κυ ρι ε συ μβ και δυ να μις
Θε ο ος μβ συ μβ α γα λ λι α μα ο πα τρι κος

κολ πρς μη λι πων και την η με τε ε ραν πτω χει αν
ε πι σκε ψα μενος δι ο συν τω Προ φη τη η Αβ βα
κμ συ κραυ γα ζω τη δυ να μει σδ δο ξα φι λαν
θρω πε

ᾠδὴ ε΄.

Ι να τι με α πω σω α πο τδ προ σω πδ
σδ το φως το α δυ τον και ε κα λυ ψε με το αλ λο
τρι ον σκο τος τον δει λαι ον αλλ ε πι στρε ψον με και
προς το φωωστων εν το λων σδ τας ο δς μδ κα τευ θυ
νον δε ο μαι

ᾠδὴ ς΄.

Ι λα σθη τι μοι Σω τηρ πολλαι γαρ αι α νο μι αι
μδ και εκ βυ θδ των πα θων α να γα γε δε ο μαι προς
σε γαρ ε βο η σα και ε πα α κδ σον μδ ο Θε
ος της σωτη ρι ας μδ

ᾠδὴ ζ΄.

Ο ι εκ της Ι ου δαι ας κα ταν τη σαν τες παι

δεσ εν Βα βυ λω ω νι πο τε τη πι στει της Τρι

 α α δος την φλο γα της κα μι νου κα τε πα α τη

 σαν ψαλ λοντες ο των πα τε ρων η μων Θε ος ευ

 λο γη τος ει

Ὦδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ ον Βα σι λε ε ε α των ου ρα νων ον υ

 μνθ υ σι στρα τι αι των Αγ γε ε λων υ μνει τε και υ

 πε ρυ ψου τε εις παντας τς υς αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἄπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς τὸν ὄρθρον ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας.

Ὦδὴ θ΄.

Ἦχος πλ' Νη ς

Τ ην α γνηνεν δο ξως τι μησωμεν λα οι οι Θε

 ο το κον την το θει ον πυ υρ εν γα στρι α φλε

 κτως συλ λα βου σα υμ νοι οις α σι γη τοις με γα λυ υ νο

 μεν

(δίσ)

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^v _{δλ}

Ο ι λα οι ι δον τες βα δι ζοντα ^v _{δλ} νε κρο ον τε

ταρ ται ον ^Δ _{δλ} εκ πλα γε εν τες τω θαυ μα τι τω Λυ

τρω τη η α νε βο ων Θε ον σε εν υμ νοις με γα λυ υ

νο μεν ^v _{δλ}

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^v _{δλ}

Π ρο πι στων την εν δο ξον ε γε ρ σιν ^v _{δλ} την ση ην

ω Σω τη ρ μ ^Δ _{δλ} νε κρο ον τε τρα η με ρ ον ε λευ θε

ροις εξ Α δα Λα ζα α ρ ον εν υμ νοις με γα λυ υ νω σε ^v _{δλ}

Κυρίως Θεοτόκον. Ἦχος [♯] _{δλ} Γα ρ

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^v _{δλ}

Τ ι μω ων σθ τον Πα τε ρα ^v _{δλ} και α πο δει κνυ υ

ων ^υ _{δλ} ως ουκ α ντι θε ος η σθα προ σε ευ χη Χρι στε ^v _{δλ}

αυ τε ξου σι ως ε γει ρ ας τον τετρα η με ρ ον ^v _{δλ}

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^v _{δλ}

Ε κ τα α φθ τε ταρ ται ον ^v _{δλ} Λα ζα ρ ον ε γει ει

ρας της τρι η με ρα Χρι στε μ ε γερ σε ως πα
να λη θε στα τον πα σι δεικνυεις μαρ τυ ρα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Β α δι ι ζεις και δα κρου εις φθεγγη τε Σω τη ηρ
μου την αν θρω πι νην δει κνυς σου ε νερ γει αν
θε ι κην δε μη νυ ων ε γειρεις Λα ζα ρον

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ε νη ηρ γη σας α φραστως Δε σπο τα Σω τη ηρ
μου καθ ε κα τε ρων των δυ ο σα φυ σε ων
τε ξου σι ω θε λη σειτηνσωτη ρι αν μου

Καταβασία.

Κ υ ρι ι ως θε ο το κον σε ο μο λο γη σ
μεν οι δι α σα σε σω σμε νοι Παρ θε ε νε α γνη
συν α σω μα τοις χο ρει αις σε με γα λυ νον τε ε ε

ες ρ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A Δι
γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ρ (δίς)

τὸ τρίτο.

A Δι
γι ος Κυ ρι ος ο Θε ος η μω ω ρ

ων ρ

Ἐπεσκέφατο ἡμᾶς. Ἦχος Γα ρ

A Γα
ο γω σου Λο γε τθ Θε ρ ρ ρ ρ ρ ρ

Γα
ρ Λα ζα ρος νυν ε ξαλ λε ται ρ προς βι ον πα

Μ
λιν δρο μη η η η η σα α α α α ρ

Γα
και με τα κλα δων οι οι λα οι ρ σε κρα ται

Νη
ε γε ραι αι ρθ σιν ρ ο τι εις τε λος ο

Γα
λε ε ε σεις τον Α δην θα να τω σου ρ (δίς)

A Γα
ι α Λα ζα ρθ σε Χρι στο ο ο ο ο ο

ρ η δη σκυ λευ ει θα να τε ρ και που σου

Α δη το νι ι ι ι ι ι κ ο ο ο ο ο ο ο ος
 της Βη θα νι ας ο ο κλαυ θμος νυν ε πι
 σε με θι ι στα ται παν τες κλα δες της νι ι ι
 κης αυ τω ε πι σει ω μεν

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προ ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον
 δο ξα αυ τη

ε σ ται ^χ πα σι ^π τοις ο σι ι οις α α αυ τδ ^π

A ^{Πα} να στα σις και ζω η των αν θρω ω ω πων υ

^M πα α αρχων Χρι ι στε ^{Πα} εν τω μνη μα τι Λα ζα ρδ

δ ε ε πε ε στης ^π πι στδ μενος η μιν τας δυ ω ς σι

ας σδ ς μα κρο ο ο ο θυ υ υ υ με ^π ο τι Θε ος

και αν θρω ω πος εξ α γνης Παρ θε ε νου πα α ρα

^{Πα} γε ε ε ε γο ο ο ο νας ^π ως μεν γαρ βρο τος ε πε

ρω τας που τε ε θα α πται ^π ως δε Θε ος α νε στη

σας ζω η φο ρω νευ μα α τι τον τε τρα η η η η

με ε ε ε ρον ^π

^χ Αινεΐτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεΐτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι ^π της δυ να με ε ε ως α α αυ

τδ ^π

A ^{Πα} α ζα ρον τε θνε ω τα τε τρα η μερον α νε

^M στη η σας εξ α α δου Χρι ι στε ^{Πα} προ του σου θα να τδ

δι α σει ει ει ει ει ει σας του θα να α α

του ου το κραα α α τος και δι ε νος προ σφι λης
την παν των αν θρωπων προ ο μη η νυ υ ων εκ φθο ο
ρα α ας ε λευ θε ρι ι ι ι αν δι ο προ σκυ
νεν τες ο την παν το δυ ναμον ε ε ξ ο σι ι αν
βο ω ω ω με εν ευ λο γη με νο ος ει σω ω τηρ ε
λε η σο ο ο ον η η η η μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πλη θος της με γα λω συ υ νης α α

αυ τ

M Πα **M** αρ θα και **M** α ρι α τω **Πα** σω τη η ρι ε ε

ε λε ε ε ε γον ει ης ω δε Κυ ρι ε ουκ

αν τε θνη η κε Λα α α α ζα α α α ρος Χρι στος

δε η α να στα α σις των κε κοι οι οι οι μη η με

ε ε νων τον η δη τε τρα η η με ε ρον εκ

νε κρων α νε ε ε ε στη η η η σε δευ τε παν τε

ες οι πι ι στοι τον προ σκυ υ νη η η σω ω ω

ω μεν τον ερχομενον ενδοοξησωσαι

τας ψυχας η η η ημων

Αινεϊτε αυτον εν ηχη σάλπιγγος· αινεϊτε αυτον εν ψαλ

τηρι ιω και κιθααρα

της θεοτητος χριστου παρεχων

τοις μαθηταις στα συμβολα εν τοις οοχολοις

εταπεινυσε αυτον αποκρουυ

υ υ ψαιτα αυτη ην βλοοομεεε

νος διο τοις αποστολοις ως προγνωστης και θεε

ος τζλαζαρον θανατον προοηγοο

οορεεε ευσας εν βηθανια δε παρω

ων τοις λαοις τζφιλαστον ταφοον αγνωω

ων μαθειν εζητει εις ωσααανθρωωωω

πος αλλοδιασ τετρα ημεερος αναα

στας τοθειον σκκρααατος εδη η η

λωωωω σε παντοδυνααμεε Κυριιε

δο ο ο ο ξα α α σοι

Ἦχος Πα ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορ

δαι αἰς καὶ ο ορ γα α α α νω

Τεταρταίον ἡ γειρας τον φιλονοσχρηι

στε καὶ τον της Μαρθας καὶ Μαριας θρηνον εε

επαα αυσας υποδεικνυωντοις παασιν ο

τι αυτος ει ο τα παααντα πλη η ρων Θε ι κη

δυ υ να α στει ει ει α αυ τε ξσ σι ω ω ω θε

λη η η η μα α α α τι ω τα α χε ρσ βιμ

βο α α α α πα α αυσως ω σαν να α εν

τοι οἰς υ υ ψι ι ι ι στοις ευ λο γη με νο ος

ει ο ε πι πα αντων Θε ο ος δο ξα α σοι οι

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πασαπνο η αι νε σα τω

τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

M ^{Bx} α ρ θ α τ η Μ α ρ ι α ε ε β ο ο ο α ^{εχ} ο
 δι δ α σ κ α α λ ο ς π α α α ρ ε ε σ τ ι κ α ι α ι α ι φ ω
 ν ε ι ε ι ε ι σ ε π ρ ο ο σ ε ε ε ε λ θ ε ^{Bx} η δ ε δ ρ ο μ α ι
 α ε λ θ ε σ α ο π α η ν ε σ τ ω ς ο ο ο ^{εχ} Κυ ρ ι ι ο ς
 ι δ ο υ σα α ν ε β ο ο ο η η η η σ ε ^{Πα}
 π ε σ θ σα α π ρ ο ο σ ε κ υ ν η σ ε ^{Πα} και τ ε ς α χ ρ α α ν τ ε ς
 π ο δ α α ς σ κ α τ α φ ι λ α σ α α ε ε λ ε ε ε
 γ ε ^{Bx} Κυ ρ ι ι ε ε ι η ς ω ω ω δ ε ^{εχ} σ κ α ν α π ε
 θ α α ν ε ν η μ ω ν ο ο α δ ε ε λ φ ο ο ς ^{εχ}

^Λ Ήχος πλ. Νη ς

^{εχ} Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου,
^{εχ} μη ἐπιλαθῆ των πε ἐ ν η η των σου ε ι ε ι ε ι ς
 τ ε ε ε ε λ ο ς ^{νδ}

Λ ^M α ζ α ρ ο ν τ ε ^{Nη} θ ν ε ω τ α ε ν Β η θ α ν ι α η ^{Δι}
^{Nη} γ ε ι ε ι ρ α ς τ ε τ ρ α η η η η η μ ε ε ε ε ρ ο ν ^{νδ} μ ο ν ο ν γ α ρ
 ω ς ε π ε σ τ η ς τ ω ω ω μ ν η μ α α τ ι ^{εχ} η φ ω ν η ζ ω ω

η τω τε θνε ω τι γε ε ε γο ο ο νε
 και στε να α ξας ο ο α α α δης α πε ε ε λυ
 σε ε ε φο ο ο ο βω με γα α το θα α αυμα
 πο λυ ε ε ε ε λε ε ε ε ε Κυ υ υ ρι ε δο ο
 ο ο ξα α α α σοι

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου

δι η γη σο μαι παν τα α τα α θαν μα σι
 ι ι α α α α σθ

Κα θως ει πας Κυ ρι ε τη η η Μα α αρ θα

ε γω ει μι ι η η α να α α στα α α α

σις ερ γω τον λο γον ε ε ε πληρω ω σας ε ξα α δσ

κα λε σας τον Λα α α α ζα α α α ρον κα με

φι ι λαν θρω ω πε νε κρον τοι οι οις πα θε ε σιν ως συμ

πα α θης ε ξα να α α στη σον δε ε ε ε ο ο ο

ο μαι

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

M ε ε γα και πα ρα α δο ο ο ξον θα αυ

μα τε ε τε ε ε ε λε σται αι ση η η με ε ε

ε ρον ο ο τι νε κρον τε ε ε τα ρται αι ον εκ

τα φου Χρι στος φω νη η σας η η η η γει ει ει ει

ρε και αι φι ι ι ι λον ε ε κα α λε ε ε ε

σε δο ξο λο γη σω ω μεν α αυ τον ως υ πε

ρε ε εν δο ο ξο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον ως ται σπρε ε σβει ει ει αις του δι και αι ου ου ου

Λα ζα α ρου σω ση τα ας ψυ χα α ας

η η η η μων

Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-θ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ πα ρχεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνν τεσ βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 ζος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εϋθϋς ψάλλεται εις τον αυτον η̄χον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-Θ.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι ζοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι ι α
 μνν μεν σε ευ λο γσ μεν σε προ σκυ νσ μεν σε
 δο ξο λο γσ μεν σε ευ χα ρι στσ μεν σοι δι α την με
 γα α λην σθ δο ο ξαν

Κυριε βασιλευε παρρα νιε Θεε εε Πα
τερ παντοκραατορ Κυριε Υιε μονογε νες Ι
ησυχριστε και Ααγιον Πνεευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος τθ Θεου ο Υι
ος τθ Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν τθ κο
οοσμη ελεησον ημας ο αι αιρων
τας αμαρτιας τθ κοοσμη

Προσ δε ξαι την δεησιν ημων ο καθημενος
εκ δε ξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος εις δοο ξαν Θεου Πατρος
α μην

Καθε καστην ημεραν ευλογησω σε και αι
νεεσω το ονομα ασεις τον αιωωνα
και εις τον αιωωνα τθ αιωωνος

Κατα ξιωσον Κυριε εν τη ημερα τα

αυ τη α να μαρ τη τςφυ λα χθηη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σς εις τς αι ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σς εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σς

Κυ ρι ε καταφυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μσ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τς

ποι ει ν το θε λη μα α σς ο τι συ ει ο Θε ο ος

μσ

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σ ο ψ ο ο με θα φως

Π α ρ α τει νον το ε λε ο ος σ ο τοις γι νω σκ ο

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τ ος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ο ν

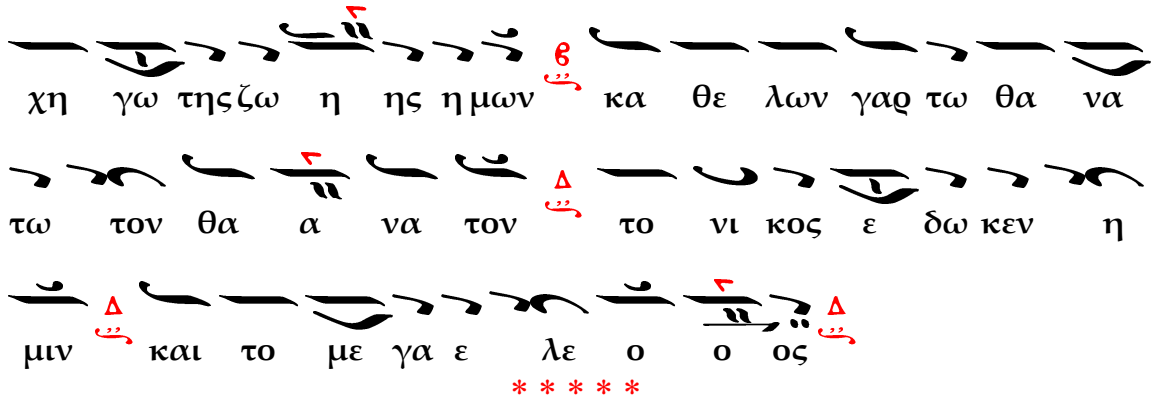
η η η η μα α α ας

Και τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον.

Ἦχος Δι-θ

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο

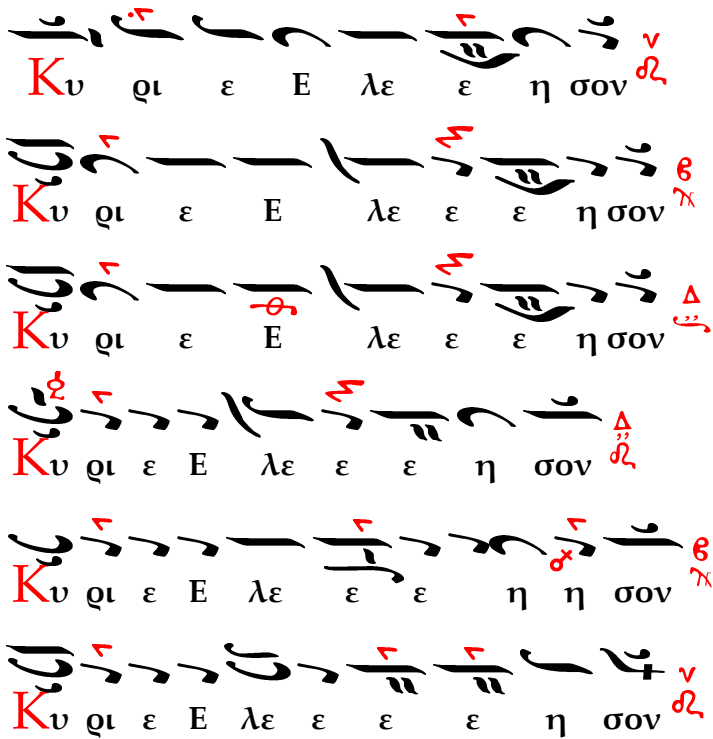
νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φ ο και α ρ

 χη γω της ζω η ης ημων ^ε κα θε λων γαρ τω θα να
 τω τον θα α να τον ^Δ το νι κος ε δω κεν η
 μιν ^Δ και το με γα ε λε ο ο ος ^Δ
 * * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

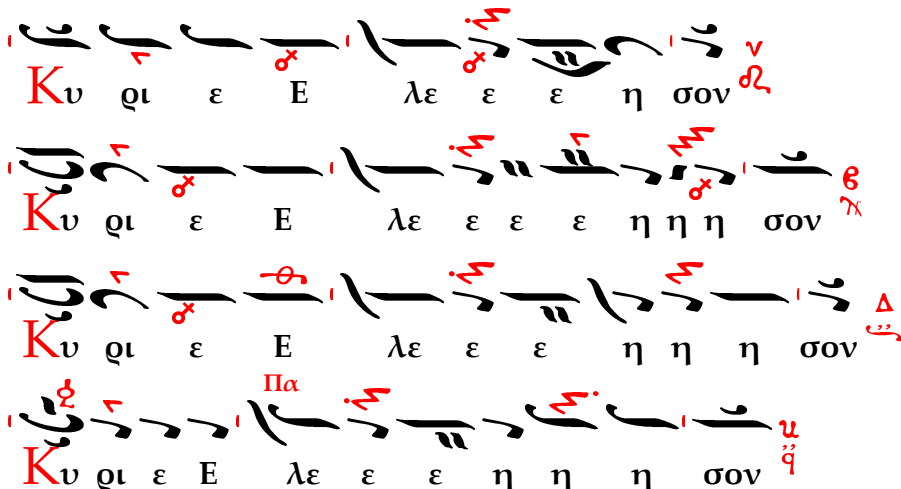
Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ε
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^ε
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^u

Νη ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ρχ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ρχ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον π ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν ρ

Μετὰ τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικά, καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' ᾠδὴ τοῦ α' καὶ ἡ Ϛ' ᾠδὴ τοῦ β' κανόνος.

Εἰ δὲ μή, τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»).

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι - ρ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ε ρ

σω σον η μας Δ ρ

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω
σον η μα α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Ὑ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α
σ α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ θ υ ι
α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
 ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
 πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
 θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νο σ τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148' (94).

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
 τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148')

Την κοι νην α να στα σιν προ τ8 σ8 πα θ8ς πι στ8
 με νο σ εκ νε κρω ν η γει ρα σ τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
 ο Θε ος ο θε ν και η μει σ ως οι Παι αι δε σ τα της
 νι κης συμ βο ο λα φε ρον τε σ σοι τω νι κη τη τ8 θα
 να τ8 βο ω ω με ν ω σαν να εν τοι σ υ ψι

στοις ^Δ _δ ευ λο γη με νος ο ο ερ χο με νος ^Δ _δ εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ου ^π _ρ

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (Ψδ'2)

T ην κοι νην α να στα σιν προ τῶ σα πα θῶς πι στῶ
με νος ^Δ _δ εκ νε κρω ν η γει ρασ τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
ο Θε ος ^π _ρ ο θε ν και η μεις ως οι Παι αι δες ^Δ _δ τα της
νι κης συμ βο ο λα φε ροντες ^Δ _δ σοι τω νι κη τη τῶ θα
να τῶ βο ω ω μεν ^Δ _δ ω σαν να εν τοις υ ψι
στοις ^Δ _δ ευ λο γη με νος ο ο ερ χο με νος ^Δ _δ εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ου ^π _ρ

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (Ψδ'3)

T ην κοι νην α να στα σιν προ τῶ σα πα θῶς πι στῶ
με νος ^Δ _δ εκ νε κρω ν η γει ρασ τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
ο Θε ος ^π _ρ ο θε ν και η μεις ως οι Παι αι δες ^Δ _δ τα της
νι κης συμ βο ο λα φε ροντες ^Δ _δ σοι τω νι κη τη τῶ θα
να τῶ βο ω ω μεν ^Δ _δ ω σαν να εν τοις υ ψι

στοις εὐ λο γη με νος ο ο ερ χο με νος εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ι ι ς ς ς

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Πα ρ

την κοι νην α να στα σιν προ τς σα πα θς πι στα
 με νος εκ νε κρων η γειρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
 ο Θε ος ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δες τα της
 νι κης συμ βο ο λα φεροντες σοι τω νι κη τη τς θα
 να τς βο ω ω μεν ω σαν να εν τοις υ ψι

στοις ^Δ _δ ευ λο γη με νος ο ο ερ χο με νος ^Δ _δ εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ου ^π _ρ

Τὸ αὐτὸ ὑπὸ τῶν χορῶν.

Κοντάκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος ^Δ _δ Δι - θ

Η παν των χα ρα ^Δ _δ Χρι στος η α λη η θει
α ^Δ _δ το φως η ζω η ^Δ _δ τῆ κο σμη η α να α σα
σις ^θ _δ τοις εν γη πε φα νε ε ρω ται ^Δ _δ τη αυ τῆ
α γα θο ο τη τι ^θ _δ και γε γο νε τυ πο στης α να
στα α σε ως ^Δ _δ τοις πα σι πα ρε χων θει αν α
α φε ε σι ι ι ν ^Δ _δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἄντι τοῦ τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν.

Ἦχος ^Δ _δ Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε ^Δ _δ
Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε ^ν _δ Α
λλη λῶ ῶ ῶ ῶ ῶ ι ι ι ι α ^π _ρ (δις)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι

σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε
ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μις

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε

ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α

σθε ε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λϝ

ς ς ς ς ς ι ι ι α α α

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἰωάννου τοῦ πικλήν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Δ

 υ υ ῶ υ υ υ να α α α α α

 ῶα α α α α α α ῶα α α α α α

 α α α α Δυ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι

ις

Ο

 ο χο ο ο ο ο ο ο σοι οι οι

 εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

 ε ε βα α α ῶα α α πτι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ῶι ι ι σθη τε ε

 Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο χο ο ο ο ο ον ε νε ε δυ υ

 υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ

 σα α α σθε ε ε ε χε ε ε ε ιε ε

 ε ε ε ε ε Α α α α λλη η η λς ς

υ υ υ υ υ υ ε ε νε δυ υ
υ υ υ υ

Και ἄλλως:

Κε
Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
Δι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
Πα
υ υ υ υ υ υ σα α ε ε νε δυ υ
υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ σα α ε νε ε
δυ υ υ υ υ υ υ σα σθε ε ε λιε ε ε ε ε
Μ Ζω
ε χε ε ε ε ε

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρθ' Ζω χ

Ζω
Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε ε εμ τε
ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ Ε ρι ρε ρε
ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε
ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρε
ρεμ τε ρε ρε ε ε ρι ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε

ρεμ Δι Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε ε
 ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε
 ρεμ τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε εμ
 τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι
 ρι ρε Πα ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ τε ε ε ρι
 ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε ε εμ τε ε ε ρι ρε
 ρε ε ρε κρατ. ε ε εμ ε ρε ρε ε ρι ρε ε ε εμ
 τε ε ρι ρε ρι ρι ρε ε εμ τε ε ε ε τε
 ρε ρε επιβο. κε ε ε ε ρα α α α

Πα
A α α α α α α α λλη η η η
 η λ ς ς ς ς Α λλη η λ ς ς ς
 ι ι α α α α α α α α α α
 α α α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Σαββάτου τοῦ Λαζάρου (Ἑβρ. ιβ' 28 - ιγ' 8).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος γ' .

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Κύριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος ἰὺ Γα ϕ

Κυριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

Κυριος ὑπερασπιστὴς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Κυριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

Κυριος ὑπερασπιστὴς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Κυριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

Κυριος ὑπερασπιστὴς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Ανδρῶν καὶ κραταιῶν σὺ καὶ καρδίᾳ σου καὶ ὑπομένοντων Κύριον;

Κυριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι αἰ αἰ αἰ;

Κυριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι αἰ αἰ αἰ;

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχομεν χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας· καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πῦρ καταναλίσκων. Ἡ φιλαδελφία μενέτω. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες Ἀγγέλους. Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακουχομένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός. Ἀφιάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν· Οὐ μὴ σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θαρρόυντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἳ τινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμείσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀλληλοῦῖα. ᾠχος πλ. α'. Ψαλμὸς 4β'.

ᾠχος Πάφ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α
Χ Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ προ πει αν
 ε νε δυ σα το ε νε δυ σα το Κυ ρι ος
 δυ να μιν και πε ε ρι ι ε ε ε ζω ω
 σα α α το
A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ

ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲓ ⲓ ⲁ

Ⲭ ⲕⲁⲓ ⲓⲁⲣ ⲉ ⲥⲧⲉ ⲣⲉ ⲱ ⲥⲉ ⲧⲏⲛ ⲟⲓ ⲕⲅ ⲙⲉ ⲉ ⲛⲏⲛ

Ⲭ ⲏ ⲧⲓⲥ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲥⲁ ⲁ ⲕⲉ ⲉ ⲉⲩ ⲧⲏ ⲏ

ⲥⲉ ⲉ ⲉ ⲧⲁⲓ

Ⲁ ⲕⲁⲓ ⲓⲁⲣ ⲉ ⲥⲧⲉ ⲣⲉ ⲱ ⲥⲉ ⲧⲏⲛ ⲟⲓ ⲕⲅ ⲙⲉ ⲉ ⲛⲏⲛ

ⲕⲁⲓ ⲓⲁⲣ ⲉ ⲥⲧⲉ ⲣⲉ ⲱ ⲥⲉ ⲧⲏⲛ ⲟⲓ ⲕⲅ ⲙⲉ ⲉ ⲛⲏⲛ

ⲕⲁⲓ ⲓⲁⲣ ⲉ ⲥⲧⲉ ⲣⲉ ⲱ ⲥⲉ ⲧⲏⲛ ⲟⲓ ⲕⲅ ⲙⲉ ⲉ ⲛⲏⲛ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ια' 1-45).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Ἦν δὲ Μαριὰμ ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρω καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι· Κύριε, Ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας· ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ραββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; Ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· ἐάν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνήσω αὐτόν· εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε, καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε,

ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. Εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς· Ἔγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε. Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν ἵνα παραμυθῆσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεὸν, δώσει σοι ὁ Θεός. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. Λέγει αὐτῷ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρᾳ εἰποῦσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ φωνεῖ σε. Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. Οὐπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν, καὶ εἶπε· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Οὐκ ἐδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν, πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἄρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα· Κύριε, ἤδη ὄζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; Ἦραν οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου. Ἐγὼ δὲ ᾔδην ὅτι πάντοτέ μου

ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιστώτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῆ μεγάλη ἐκραύγασε· Λάζαρε, δεῦρο ἕξω. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε ὑπάγειν. Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Ἦχος ἰ' Δι. σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος 4 Πα φ

Ο ι τα α α α α α α α α α α Χε

 ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι

 ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω

 ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ζο ο ο ο ει ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι
 ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι τη ζω ο
 ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ο ζω ο
 ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α
 α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α χα α α α τρι α α α α
 α α δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ο ον
 υ υ υ υ υ μνον προ σα α α α α α α
 α α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο ο
 σα α α α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α
 α α α α σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι
 ο ο τι ι κη η η η η η η η ην
 θω ω ω ω με ε ε ε θα α α α α α α με ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι με ρι ι μνα α α α α α α α
 αν

Ω^{Πα} ω ω ω ω ω ω σ τον Βα α α σι λε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
Κε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α
Πα α των ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο
 ο ο με ε ε ε νοι
Ταις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α τω
 ω ω ω ω σ δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
 τα α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη
 η λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Κ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον
Κ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η σον
Κ^{Δι} υ ρι ε Ε λε η σον
Κ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ε ₉

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε _{Δ 22}

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε _{Δ 22}

Π ^{Δι} α ρα α σχϑ Κυ ρι ε _{Δ 22}

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ ρι ε ₂₂

Π ^{Πα} α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ₉

Σ ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε ₉

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σα ₉

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς ₉

^{Δι} _{Δ 22} μϑ Κυ ρι ος σε ρε ε ω μα α α μϑ _{Δ 22} ^{Πα} και ₉

κα τα φυ γη η η η μϑ και αι ρυ υ ση ης

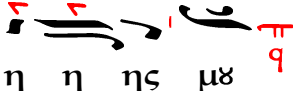
₉ μϑ ₉

Α ^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ ρι ε ε ₉

η ι ι σχυ υ υ υ υς μϑ _{Δ 22} Κυ ρι ος σε ρε ₉

ω μα α α α μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ _{Δ 22} ^{Πα} και ^Μ ^{Πα} κα α τα ₉

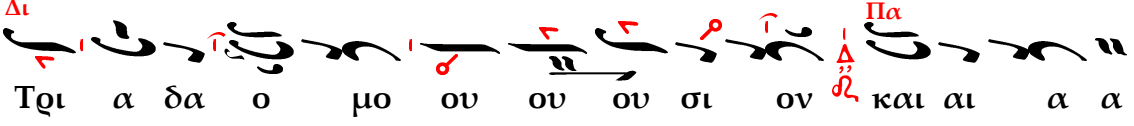
φυ υ γη η η η μϑ και αι ρυ υ υ υ ση ₉

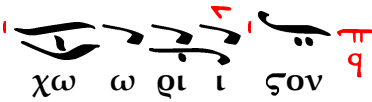
 η η ης μϛ

Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα

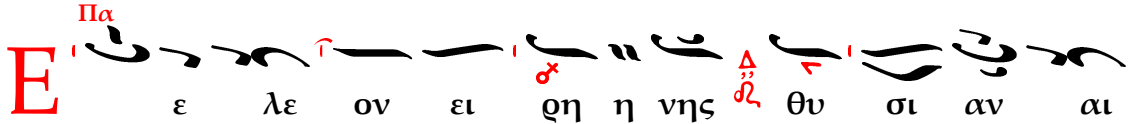
 Δι Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και αι α α

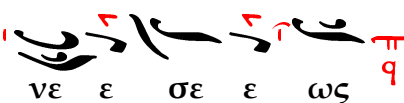
 χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε ε λε ον ει ρη η ης θυ σι αν αι

 νε ε σε ε ως

Κ αι με ε τα α τϛ Πνευ μα το ος οϛ

Ε^{Πα} ε χο με ν προς τον Κυ ρι ι ον ^{Δι}

Α^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον ^{Μ Πα Π}

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ^{Δι} πλη η ρησ ο ς ρα νο ος και η γη της ^{Πα}

δο ο ξη ης ος ω σα αν να α εν τοις υ

ψι ι σοις ^{Δι} ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο

με νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ^{Δι}

ω σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ^{Πα}

σοις ^Π

Α^Μ α μην ^{Μ Πα Π} Α α α μη η η η η η η η ν ^Π

Σ^{Πα} ε υ μ ν ς ς ς ς ς ς μ εν σε ^Π

Ευ λο γη ς ς ς μ εν ^{Δι} σοι ευ χα ρι ^Π

σ τ ς ς μ εν Κυ υ ρι ι ε ^{Πα} και δε ο ^{Δι}

με θα α σ ^{Δι} ο Θε ε ο ος η η μων ^Π

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...
 Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' Κανόνος.
 Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος πλ' Νη ς

Τ ην α α γνην ε ε εν δο ο ο ξωως τι μησω
 με εν λα α οι οι οι θε ο το ο ο ο κον
 την το θει ει ον πυ υ υ υρ εν γα α στρι α φλε
 ε κτως συ υλ λα α βϝ ϝ ϝ ϝ σαν υ υ υ υ υ
 υ μνοι οισ α σι γη η τοις με γα λυ νο ο με ε ε
 εν

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ς Πα ϱ

Ε κ στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μα α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 μα α το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος νη πι ι

Πα

 Αλ λη λου ου ου ου ι ι α α α α α α α α α α

Πα

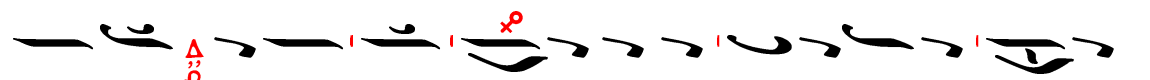

 α α α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος ♪ Πα ρ

Τ

 ην κοι νην α να στασιν προ τῶ σῶ πα θῶς πι στῶ

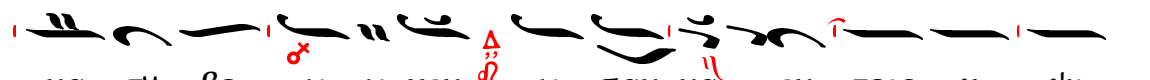
 με νος ἐκ νε κρων ἡ γειραςτον Λα ζα ρον Χρι στε ε

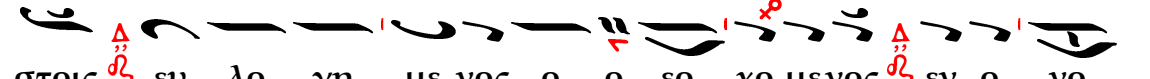
 ο Θε ος ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δες τα της

 νι κης συμ βο ο λα φεροντες σοι τω νι κη τη τῶ θα

 να τῶ βο ω ω μεν ω σαν να εν τοις υ ψι

 στοις ευ λο γη με νος ο ο ερ χο μενος εν ο νο

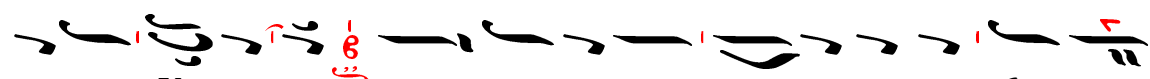

 μα τι Κυ ρι ι ι ς ς ς

Ἦχος Δι - θ

Π

 λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

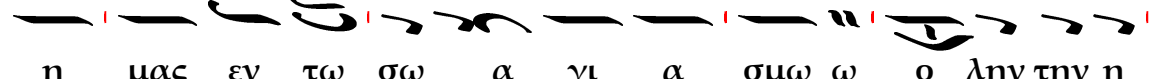
 ως σῶ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

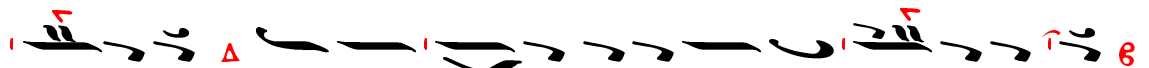
 ξαν σῶ ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σῶ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

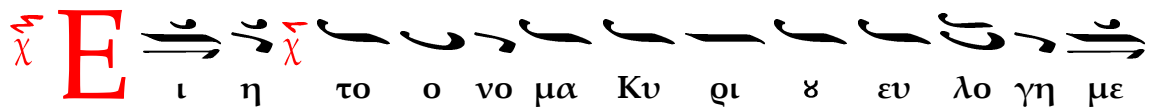

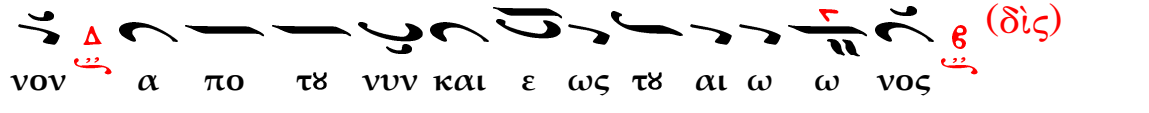
 με εραν με λε των ταςτην δι και ο συ υνην σα

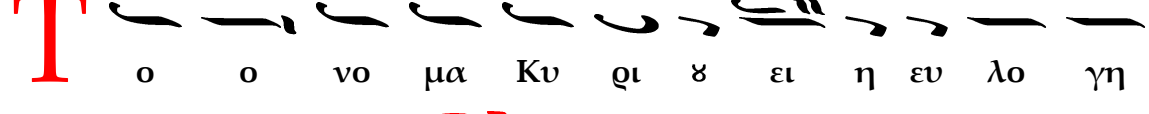
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

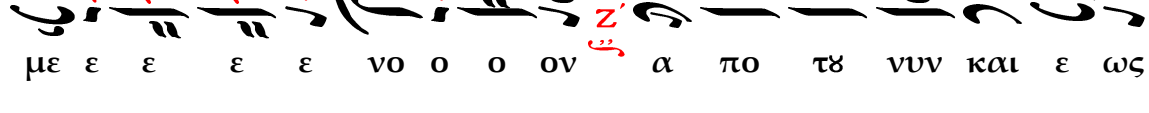
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με

 νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϑ νυν και ε ως

 τϑ αι ω ω νο ο ος